

ספר מי השילוח - חלק ראשון - פרשת אחרי מות - קדושים

Mei Hashiloach Vol I. Leviticus - *Vayikra - Acharei Mot - Kedoshim*

With this shall Aaron come into the sanctuary...

In the Midrash, (Leviticus Rabbah 21:5) If you have done bundles of sins, then make correspondingly bundles of good deeds. If you have sinned with haughty eyes then do the corresponding Mitzvah, as it is written, (Deut. 6) Let them be Tefillin between your eyes etc... On the surface, it might appear to have made more sense to suggest that corresponding to the sin of haughty eyes comes the mitzvah/commandment of Tzitzit, as it is written 'and you shall see them and remember'.

בזאת יבא אהרן אל הקודש כו', במדרש (ויקרא רבא כ"א:ה) בזאת יבא אהרן זש"ה (משלי כד) כי בתחבולות תעשה לך מלחמה ר' נתן ור' אחא בשם ר' סימון אמר אם עשית חבילות של עבירות עשה כנגדן חבילות של מצות (שם /משלי/ ו) עינים רמות (דברים ו) והיו לטוטפות בין עיניך לשון שקר ולמדתם אותם את בניכם ידים שופכות דם נקי (שם /דברים ו/) וקשרתם לאות על ירך לב חורש מחשבות און והיו הדברים האלה ע"ש, והי' נראה יותר לומר נגד רום עינים מצות ציצית וראיתם אותם,

Our sages, however, said (Nedarim 32b) In the time of the evil inclination there is no one who can recall the good inclination. And Tzitzit, although they do indeed suggest great awe and constraint, nevertheless they will not protect him at the time the evil inclination rules because it is impossible to take to heart whatever it is the mitzvah of Tzitzit demands he remember.

אך אחז"ל (נדרים ל"ב:) בעידנא דיצ"הר לית מאן דמדכר ליצ"ט, וציצית אף שבאמת מורים על גודל היראה וצמצם אעפ"כ בעידנא דיצ"הר לא יועיל הזכרה הזאת שאין ביכולתו לשום אל לבו,

But the Mitzvah of Tefillin is teaching us about the promised reward that will flow from God to each individual, in the future. When a person takes to heart how much fabulous and wonderful goodness is hoarded for him as his lot, and that it is unnecessary for him to raise his eyes to the lot of his friend, then surely that will protect him from haughty eyes because he will be rejoicing in his own lot.

אבל מצות תפלין מורה לאחרית הטובה שישפיע הש"י לעתיד לכל אחד ואחד, וכשיתן זאת אל לבו כמה רב טוב צפון גם אליו לחלקו וא"צ לשים עיניו בחלק חבירו, אז בודאי ימנע מרום עינים כי יהי' שמח בחלקו:

***V'Chol Adam* - And all persons shall not be in the Tent of Meeting...**

We learn in the Midrash (Leviticus Rabbah 21:11) 'and what about the high priest, is he not then a person/*Adam*?'

What this means is that the name *Adam* - person, hints at the really deep value of a man's

intelligence and intellect. While on Yom Kippur, entering into the inside of the inside, to that unique and chosen place, as we learn in the Zohar (Vol. III 130b), that there are two nostrils in the divine face. One breathes life while the other breathes life of life.

וכל אדם לא יהיה באהל מועד וכו'. איתא [ויקרא רבא פרשה כ"א י"א] אטו כהן גדול לאו אדם הוא. והענין בזה כי שם אדם מורה לעומק יקרות האדם בבינה והשכל, וביורה"כ הכניסה לפני ולפנים לאשר שם המקום המיוחד, כדאיתא בזוה"ק [במדבר ק"ל] כי יש תרי נחירין אחד נושם חיים ואחד נושם חיי חיים,

With regards to any activity, it is written Proverbs 16:1, To the Adam/person comes the ordering of his own heart, but from God comes the answering tongue. What this usually means is that just as a person arranges his heart and thoughts so God answers him. But here it says, 'And all persons shall *not* be there' Because in the holy of holies there is no place for the finite thinking and grasp of human being and his mind and intelligence and intellect, having anything to do with the service of Yom Kippur and the abundance that flows from God through that place.

אך בכל התפעלות נאמר [משלי ט"ז א'] לאדם מערכי לב ומה' מענה לשון, שלפי מערכת האדם במחשבותיו כן יענהו ה', אבל כאן נאמר וכל אדם לא יהיה, שאין שום שייכות לגבול תפיסת האדם במחשבתו בבינתו בענין עבודת יוה"כ בהשפעה שיורדת מהש"י ממקום הזה.

And you shall afflict your soul.

The reason for this is because this day is unique from all the days of the year in that it is ready for a flow of abundance from God with a lightness of face. Therefore it comes as a suggestion from God to the Jewish People that they afflict themselves in order to be in a state of serenity and so be ready to receive properly. And in order that the abundance not flow to them because of their requests (for then it would only come at the level that they can grasp) but that all the flow come directly from God, and be a full, divine measure, i.e. without boundaries or limits.

ועניתם את נפשותיכם כו', היינו מחמת שזה היום מיוחד בכל ימי השנה מוכן להשפעת טובה מהש"י בהארת פנים, וע"כ העצה מהש"י שיענו עצמם כדי שיהי' הרבה בישוב הדעת שיהי' מוכנים לקבל כראוי ובכדי שההשפעה לא תרד מחמת שאלתם שאז לא תרד רק בגבול כפי השגתם, רק יהי' כל ההשפעה מצד הש"י ויהי' מלא עומסו של הקב"ה בלי שיעור וגבול.

מי השילוח - חלק שני

Vol II. Acharei Mot

Let him not come at all times into the Sanctuary.

(Eccl. 3:1) To everything -- a season, and a time to every desire under the heavens. Just as in this world the desire for money is called 'every desire' and it supersedes all other desires because it is seen as the container and enabler of all other desires, so the Torah is also called 'all time and every desire'. Because the words of the Torah contain all delights and all salvations.

ואל יבא בכל עת אל הקדש. [קהלת ג'א], לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים, כמו שבעולם הזה נקרא תאות ממון כל חפץ וזאת גובר על כל החמדות, כי זה התאווה היא חמדה כוללת שיוכל להשיג על ידה כל התאוות, כן דברי תורה נקראים כל עת וגם כל חפץ, כי דברי תורה כוללים כל הטובות וכל הישועות,

That's why this day of Yom Kippur contains all 'times'. Because this day is special and particular in that God has chosen it to reveal His forehead, the Desire of Desire. He reveals the depths of His love for Israel, and especially in the location of the holy of holies. For that is the place where everything is contained, and it is called 'all time'.

[Translator's note: See Mei Hashiloach Genesis 1-6 - *Vayetze - God was standing over him.*

This is well known, the chief revelation of God in this world is through the three elements of Olam, Shana and Nefesh - Space, Time and Soul. Space refers to the location of the Holy Temple where the chief revelation of God occurred. Time refers to Shabbat, the choice moment in time, when all the revelation of God occurs. Soul refers to the souls of Israel upon whom the Shechinah dwells.

והנה ה' נצב עליו. הנה זאת ידוע כי עיקר התגלות הש"י בעולם הוא ע"י שלשה היינו עולם, שנה, נפש. עולם הוא מקום המקדש אשר שם הוא התגלות אלקותו ית', ושנה היא בהמבחר שבזמנים הוא שבת שבו נמצא התגלות אלקותו, ונפש הוא על נפשות ישראל יתגלה שכינתו. [

לכן זה היום הכפורים כולל כל העתים, כי בזה היום המיוחד השי"ת מגלה מצחו רעוא דרעוין ומראה עומק אהבתו לישראל ובפרט במקום קדש הקדשים שם הוא כלל הכל וזה נקרא כל עת,

There is an identical reading in the Midrash (Torat Cohanim Sit loc.) 'Let him not come at all times into the sanctuary.' - This refers to Yom Kippur.

וכן איתא בתורת כהנים (פרשת אחרי) ואל יבא בכל עת זה יום הכפורים,

That's why the Torah warns the High Priest not to enter the sanctuary at 'all times' i.e. with the fullness of his experience of joy and love he must not enter the sanctuary. But with constriction and awe and deference. That's why this paragraph is adjacent to the chapter of Nadav and Avihu, Aaron's two sons who died.

ולכן מזהיר השי"ת לכהן גדול שאל יבוא בכל עת, היינו בהתפשטות אהבה ושמחה לא תבוא, רק תבוא בצמצום ויראה ודרך ארץ ולכן נסמך זה לפרשת נדב ואביהוא.

And all persons shall not be in the Tent of Meeting when he comes to atone in the holiness in the sanctuary, until he leaves.

The reason for this is as it says Proverbs 16:1, To the Adam/person comes the ordering of his own heart, but from God comes the answering tongue. Meaning that normally it is proper for a man to set out his prayers for himself, but when he comes to the holy of holies on Yom Kippur, God commanded that there be no human form. But that, on the contrary, he is commanded to negate his mind totally, and allow God to enlighten him what to pray for.

וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וגו'. הענין בזה אף שנאמר (משלי ט"ז א') לאדם מערכי לב, היינו שהאדם יסדר תפלתו לעצמו. אבל בבאו אל קדש הקדשים ביום כפור צוה השי"ת שאל יהיה שום צורת אדם אך יבטל דעתו לגמרי והשי"ת יאיר לו שם מה יתפלל,

And this is the meaning 'and all persons shall not be in the Tent of Meeting' because at that moment there is a confluence of *Olam/Universe*, *Shana/Time*, and *Nefesh/Soul*. *Olam/Universe* is the place of the holy of holies from which the world spreads out. *Shana/Time* is Yom Kippur which is the choice time, and *Nefesh/Soul* is the Cohen Gadol/High Priest as is written and the Cohen priest who is anointed shall atone for... Because the entire Yom Kippur service had to be done exclusively by the Cohen Gadol/High Priest.

וזה שכתיב וכל אדם לא יהיה באהל מועד וגו' שאז נכלל עולם שנה נפש, עולם הוא מקום קודש הקדשים משם הושתת העולם, ושנה הוא יום כפור שהוא מובחר בזמן, ונפש הוא כהן גדול כדכתיב וכפר הכהן אשר ימשח אותו וגו' שכל עבודת יום כפור אינה כשירה אלא בו.

And from your seed you shall not give to pass to the Molech.

Precisely because the pagans worship with this power, that although the greatest love in the world is that of a father for his son, they the pagans attempt to show that they do not want to be bound by this love, therefore God forbade worship with this power.

ומזרעך לא תתן להעביר למלך. היינו שעכו"ם עובדים בכח זה שאין אהבה בעולם יותר מאהבת אב לבן והעכו"ם מראים שאינם רוצים להיות משועבדים לזה הכח. אבל השי"ת אסר עבודה בכח זה

Because the pagans say that they have even greater power; that they are ready to abandon and leave behind this love and worship their god with it. But God established the world upon the existence of this love with which the father loves his son. And so you will find that all pagan practices require that they worship either Love or Fear.

שאומרים העכו"ם שיש להם כח גדול מזה לעזוב ולמסור אהבה זו לדחלא דלהון, אכן השי"ת הציב בעולם שרוצה בזה האהבה שהאב אוהב לבן, וכן כל ע"ז של העכו"ם או שעובדים לכח אהבה או לכח יראה.

חלק ראשון – פרשת קדושים

Vol I. Kedoshim

Be holy...

Kedusha/holiness, is an expression of preparedness. (In Hebrew the word *Kadesh* means to set aside.) God warns the Jewish people to be prepared and set apart. To be constantly on the lookout for His salvation, for God to save them and enlighten their eyes with the Torah.

קדושים תהיו קדושה לשון הזמנה היינו שהש"י מזהיר לבני ישראל שיהי' תמיד מקודשים ומזומנים ויצפו תמיד לישועת הש"י שיושיע להם ויאיר עיניהם בד"ת.

...for I am holy Because, God says, He Himself is always prepared and ready to save Israel. Therefore Israel also has to be in a state of preparedness and to look to God at all times. Not to distract themselves or overburden themselves with mundane things.

כי קדוש אני. היינו שהש"י אומר כי הוא יתברך מזומן תמיד להושיע לישראל ועי"ז גם ישראל צריכין להיות מזומנים ולצפות תמיד להשם, ושלא יטרידו את עצמם בעסקי עוה"ז.

As it is written, "Kindness and truth will not abandon you." (Proverbs 3:3). The verse does not say "do not abandon kindness and truth". What it means is that a person has to be constantly looking to God, to stand and wait for God to enlighten his eyes. So that when God pours an abundance of love upon him, it should be True Kindness, *Chesed of Emet*, which means a *Chesed*-loving-kindness that lasts for ever.

כמ"ש חסד ואמת אל יעזבוך (משלי ג') ולא אמר חסד ואמת אל תעזוב, ורצה בזה כי האדם צריך לעמוד תמיד נגד הש"י ולצפה שיאיר עיניו בכדי שבעת שישפיע הקב"ה חסד של אמת, והוא חסד הקיים לעד

For then it is a *Chesed* that actually reaches the person that waits for it and does not leave him who desires to have the Torah enter into his heart. A person must only be careful not to turn his back to God, but to stand facing God, face to face.

ואז החסד ישיג לאדם המצפה ולא יעזוב את כל אדם המחכה שיכנסו ד"ת בלבו, וצריך האדם לראות שלא יפנה עורף רק יעמוד נגד ה' פנים בפנים:

Be holy...

God commands the Jewish people to sanctify themselves even with what is permitted them. Although God has made clear what is forbidden, such as the forbidden foods and forbidden sexual relations and so on, here God adds the warning to be holy even in those things that are permitted. Not to drown in lust and not to take pleasure from this world except in serenity, not in haste.

קדושים תהיו, הש"י מצוה לישראל שיקדשו עצמם אף במותר להם אף כי ביאר להם כל דברים האסורים כגון מאכלות אסורות ועריות וכיוצא בהם, ובכאן הוסיף הקב"ה שאף בדבר המותר לאדם לא יהי' משוקע בהתאוה ולא יעשה שום דבר הנאת עו"הז רק בשוב הדעת ולא בבהלה,

It was explained in the signs of the birds which are permitted to eat, as the Talmud (Chulin 65a) says, All birds that grasp are unclean. What this means is that they have no faith in God. So

everything that they eat, they have to hold with their feet. And according to the second interpretation of the phrase to grasp, it means that it eats immediately without waiting for its prey to die. This is also an expression of lack of faith; because it is always afraid that the good thing is going to be taken away.

כמבואר בסימני עופות טהורי' בגמ' כל עוף הדורס טמא היינו שאין לו בטחון בהש"י לכן כל מה שאוכל אוחזו ברגליו וכן פירוש השני של דורס שאוכל מיד ואינו ממתין עד שתמות וזה ג"כ מחסרון בטחון בהש"י, כי ירא פן יקח מאתו הטוב שנתן לו:

Do not rob/oppress your friend.

What this means is that any good thing that you can do for a person that you don't do, is stealing from him. Even a prayer that you could utter for someone that you refrain from uttering on his behalf, is robbing/oppressing him.

לא תעשוק את רעך, היינו כל דבר טוב שיוכל האדם להמציא לחבירו ולא ימציא לו נקרא עושק אותו. ואף תפלה שיוכל האדם להתפלל אל ה' בעד חבירו ולא מתפלל בעדו נקרא עושק אותו

As we see with Samuel, who said "And I also, far be it from me, from sinning to God to withhold praying on your behalf." (1 Samuel, 12:23) The Talmud (Berachot 12b) learns from this, "Anyone who is able to pray for someone and does not, is a sinner."

כמו שמצינו בשמואל שאמר וגם אנכי חלילה לי מחטא לה' מחדול להתפלל בעדכם (שמואל א' י"ב), ודרש הגמ' על זה כל שיוכל להתפלל בעד חבירו ואינו מתפלל נקרא חוטא:

Guard My Sabbath and fear My sanctuary.

My Sabbath refers to any place where the Shechina has come to rest at any time, even temporarily. That place and time is called Shabbes. God has commanded us forever to honor the places where the Shechina has dwelt, however temporarily.

את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני ד'. שבתותי היא כל השראות שכינה ששורה בכל זמן אף לפי שעה נקרא שבת, וצוה הש"י לכבד כל מקומות השראות שכינתו אף שהוא לפי שעה.

Revere my sanctuary.

The Targum of this phrase is "And to the Holy Temple shall you fear/worship."

What this means is that we have to look into the depth to find the good within each mitzvah. Because, at this time, Shabbes is a matter of constraint and tremendous restraint, whereas in the future God is going to give us an inheritance - The Day Which Is All Shabbes - the day on which there will be no need for any exertion. And this is what we have to look for in the Mitzvot.

ומקדשי תראו. ותרגומו ולבית מקדשא תהון דחלין דהיינו שתצפו לעומק טוב הנמצא בכל המצות. כי שבת לע"ע

היא לנו צמצום גדול ולעתיד ינחיל לנו הש"י יום שכלו שבת שלא נצטרך לשום מלאכה. וע"ז צריך לצפות.

However, at this time, we have to honour it also, in those ways that we are commanded to, by God. In the same way as when a king passes through a place, great honour is paid to the place where he spent the night, even though chief honour still goes to the place where the king will eventually dwell permanently i.e. his palace. Nonetheless we are obliged to honour the king's temporary dwellings, too.

אך לע"ע צריך לכבד גם כפי אשר צוה לנו הש"י, משל למלך העובר ממקום למקום צריך לכבד גם מקום לינתו, אף שצריך לצפה למקום מנוחתו, על כל זה צריך לכבד גם מקום העברתו.

We find that in the words of the Torah there is both a satisfaction and a desire, as it is written (Psalms 145: 16), "Who satisfies every living creature with desire. What this means is that God gives us temporary satisfaction, while an additional deep desire for the future good is also given.

כי בד"ת נמצא שביעה ורצון כמ"ש ומשביע לכל חי רצון, היינו שביעה לפי שעה ורצון לעומק טוב.

This was the error of Chofni and Pinchas, sons of Eli. They saw that the presence of the Shechina in the Tabernacle at Shiloh would only be temporary, and they treated it with less respect, and so they are told "You have profaned my Sanctuary."

וזה הי' טעות חפני ופנחס שראו כי השראות השכינה במשכן שילה לא הי' רק לפי שעה, לפיכך הוקל בעיניהם וע"ז נאמר בזית את מקדשי

In this verse, there are 30 letters. If we take into account the two Hebrew letters *vav*, which are read without being written, there are 32. This is the meaning of the verse in Isaiah (63:4), "a day of vengeance in my heart, and the year of my salvation comes" about which the Talmud (Sanhedrin 99a) remarks, "To my heart I have revealed the day, to my limbs I have not revealed it." (Appendix : To whomever the two unwritten *vavs* in this sentence appear to stick out, in the word "my sabbath" and in the word "you shall guard", that person knows when Moshiach is coming.)

ובזה הפסוק יש למ"ד אותיות ועם הקרי היינו שני ווי"ן היא ל"ב וע"ז נאמר יום נקם בלבי שנת גאולי באה ללבי גליתי לאברי לא גליתי: [ומי שבולט לנגדו השני ווי"ן שבתבות שבתותי תשמורו ידע מתי שיבוא משיח. תשלום]

Sanctify yourselves and you will be holy.

Sanctify yourself means that God demands that the Jewish people surround themselves with all the boundaries necessary to protect themselves from transgressing against the commandments, whether regarding forbidden foods, sexuality, or other prohibitions. Then, the Torah tells us, if in spite of all the boundaries and sanctification a person's heart is not clean, and still is not drawn after the will of God, God promises us that we will be holy, which is to say that God assures us of our sanctity.

והתקדשם והייתם קדושים כו'. והתקדשתם הוא שהש"י מזהיר את ישראל שיקדשו א"ע ויגדרו את עצמם בכל הגדרים אשר נצטוו במאכלות אסורות ובעריות ובכל האסורים. והנה אם אחר כל הגדרים והקדושות גם אז אין לב

האדם מזוכך ונמשך אחר רצון הש"י. ע"ז מבטיח לנו והייתם קדושים. היינו הבטחה שהש"י מבטיח לנו שנהי'
מקודשים

because the truth is to purify the heart, to only be drawn after the will of God, it is not possible for
a person to do without the help of God.

כי באמת לזכך הלב שיהי' נמשך אחר רצון הש"י אינו בכח האדם רק בסיעת הש"י:
